

Tijdschrift voor Tandheelkunde

JANUARI 1931 XXXVIII JAARGANG AFLEVERING 1

REDACTIONEEL GEDEELTE

NA TIEN JAREN

Bij den ingang van het nieuwe jaar is het tien jaren geleden, dat de tegenwoordige Redactie in hare huidige samenstelling de leiding van het Tijdschrift overnam en in zulk een geval is men geneigd eens even terug te zien op den afgelegden weg, om zich rekenschap te geven van hetgeen er gebeurd is en hetgeen er wellicht nog gebeuren moet.

Wanneer de ondergeteekende zich daartoe zet, dan is het wel in de eerste plaats met een gevoel van groote waardeering en genegenheid voor zijne mederedacteuren, wanneer hij bedenkt met welke toewijding en vooral met welke steeds gereedstaande welwillendheid, zij het niet altijd even gemakkelijke en aangename werk hebben verricht, waardoor een prettige en vriendschappelijke samenwerking is ontstaan, die in al die jaren door niets is verstoord.

Wanneer men bedenkt, dat de inhoud der jaargangen vergeleken bij voor tien jaren bijna is verdubbeld en dat de oplage is gestegen van 500 tot 950 exemplaren, dan blijkt daaruit al vanzelf hoe groot in dit tijdsverloop de evolutie is geweest.

Kon het gebeuren, dat de vorige Redactie, op het moment

dat de copie ter perse moest, nog moest trachten in der haast een nummer samen te stellen, thans hebben wij inzenders gerust te stellen, die meenen dat hunne bijdragen in het ver-geetboek zijn geraakt!

Dit danken wij aan de schare van medewerkers, wier aantal nog steeds stijgende is en aan den voortdurend toenemen-den bloei van ons tandheekkundig vereenigingsleven.

Met name de rubriek „Oorspronkelijke Bijdragen” is aanzienlijk versterkt, al is het ons inziens nog zeer nuttig en noodig, dat met het sterk wassende aantal tandartsen ook deze rubriek, zoowel kwalitatief als kwantitatief, met die stijging gelijken tred zal houden.

Verder verdienen de sociale tandheekkundige vraagstukken meer aandacht in het Tijdschrift, dan tot op heden daaraan veelal is geschonken en het zal de taak van onze Maatschappij zijn er voor te zorgen, dat in haar „officieel orgaan” in de toekomst aan deze afdeling leiding wordt gegeven, een taak waaraan op het oogenblik reeds wordt gewerkt, opdat de lezers over de geheele linie ook in deze onderwerpen het belang zullen gaan stellen dat zij verdienen en waaraan de tandheekkunde in de naaste toekomst haar kracht zal moeten ontleenen.

Een stiefkind is — ondanks alle pogingen der Redactie tot verbetering — nog steeds gebleven de rubriek der referaten uit andere tijdschriften. Behoudens enkele zeer trouwe medewerkers blijkt het vrijwel ondoenlijk menschen te vinden, die dit zoo nuttige — maar steeds terugkeerende — werk op zich willen nemen en vooral op zich willen *blijven* nemen!

Wij geven intusschen den moed nog niet op en wekken vooral de jonge collega's op zich bij ons aan te melden met de mededeeling, dat zij zich hiervoor beschikbaar stellen. Het zal hun dan blijken dat het nuttig effect van dergelijken arbeid, voor een niet gering deel ook henzelve ten goede komt!

De tandheekkunde in ons land (en niet alléén in ons land) heeft moeilijke jaren achter den rug en zal ook in de toe-

komst nog tal van problemen tot een goed einde hebben te brengen.

Het feit, dat men langzamerhand allerwege inziet, dat zij als belangrijke schakel in de volksgezondheidsverzorging niet meer verwaarloosd kan worden (schooltandverzorging, fondsen kliniekwezen), heeft gemaakt dat de belangstelling, die vroeger slechts dät geringe percentage der bevolking bezat, dat zich behoorlijke mondverzorging permitteeren wilde en kon, tot veel bredere lagen is uitgedijd.

De vooruitgang der wetenschap, die steeds méér naast het vroeger overwegend technische deel, de biologische vraagstukken naar voren heeft gebracht, heeft tot gevolg gehad, dat de kwestie van efficient tandheelkundig onderwijs, in het centrum staat van het internationaal tandheelkundig leven en daar niet uitsluitend zal blijven.

Al deze zaken, die levensproblemen raken, zoowel van de tandheelkunde als van de tandartsen, zullen in eerste instantie moeten worden ter hand genomen door de tandartsen zelve en dit zal niet kunnen geschieden dan na veel studie en veel overleg.

De wrijving der meeningen zal er eerder sterker dan minder op worden, doch dit kan slechts nuttig zijn, want: „du choc des opinions jaillit la vérité!”

Ons Tijdschrift is voor dat doel onmisbaar en zijn kolommen staan daartoe gaarne open.

Met den wensch, dat die meningsverschillen zullen leiden tot onderling begrijpen en waardeeren en dat de eventueele strijd steeds gevoerd zal blijven worden, op een wijze, als wij tot nu toe hebben gekend en die een van de meest verheugende verschijnselen is in onze professie — fair en eerlijk — met als uitsluitend doel: het algemeen belang, gaan wij den nieuwen jaargang in en de toekomst tegemoet!

N.